

דף ה.

עין משפט א.

הרמב"ם הל' מחוסרי כפרה פ"א הי"ג

הַאֲשֶׁה שְׁהִבִּיֵאָה חֲטָאתָהּ וּמִתָּהּ יָבִיאוּ הַיּוֹרְשִׁים עוֹלָתָהּ.
אִם עַל פִּי שְׂלֵא הַפְּרִישָׁה אוֹתָהּ מִחַיִּים **ק** כָּבֵר נִשְׁתַּעֲבְדוּ
נִכְסֵיהָ לְקָרְבָן. וְהִשְׁעֵבוּד דִּין תּוֹרָה הוּא:

דף ה.:

עין משפט א.

הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ד הט"ו

כָּל אֲשֶׁם שֶׁנִּתְּקַן לְרַעֲיָהּ. **י** אִם הִקְרִיבוּ עוֹלָה כָּשֵׁר. וְלָמָּה
לֹא יִקָּרֵב בְּעֶצְמוֹ עוֹלָה לְכַתְּחִלָּה. גְּזֵרָה לְאַחַר כִּפְּרָה
מִשּׁוֹם לְפָנֶי כִּפְּרָה:

ק. כסף משנה האשה שהביאה חטאתה ומתה וכו'. סוף פרק שני דקינים. ומה שכתב אף על
פי שלא הפרישה אותן מחיים וכו'. בפירקא קמא דקידושין (דף י"ג): ואיפסיקא הלכתא
בגמרא כמאן דאמר הכי:

ר. כסף משנה: וכל אשם שניתק לרעייה אם הקריבו עולה כשר. שם ופ"ק דמנחות (דף ד')
ובפסחים פרק אלו דברים (דף ע"ג) [ובזבחים פ"א (דף ה'):] אמר רב הונא אמר רב
אשם שניתק לרעייה ושחטו סתם כשר לעולה ניתק אין לא ניתק לא ופירש"י שניתק לרעייה
שמתו בעליו או שנתכפרו באחר וניתק מדין אשם לרעייה שאמרו לו ב"ד הוציאו וירעה
ושחטו סתם כשר לעולה הואיל וסופו לקיץ המזבח שהוא עולה. ניתק אין דמיעקר שם
אשם מיניה משנמסר לרועה וקם סתמיה לעולה לא ניתק לא הוי סתמיה לעולה דאמר קרא
[אשם] הוא בהוייתו יהא. ובפסחים פרק אלו דברים מסיק עלה לא תימא ששחטו סתם
[כשר לשום עולה] אלא אימא שחטו לשום עולה כשר. ומ"ש רבינו ולמה לא יקרב בעצמו
לכתחלה וכו'. בפסחים פ' אלו דברים שם:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ב. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ד ה"ג

הניח מנחה לשני בניו ומת ש הרי אלו מביאין אותה:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ד ה"ב

שנים מתנדבין ת או נודרין קרבן אחד עולה או שלמים
אפלו פרדה אחת של תורים או בני יונה מביאין אותה
בשפופות. אבל המנחה אינה באה בשפופות. ודברים אלו
הן דברי קבלה:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' תמורה פ"א ה"ה

היורש ממיר א. הניח בהמה לשני בניו ומת הרי זו קרבה
ואין ממירין בה שהרי הם בה שתפין והשתפין אין
עושין תמורה כמו שבארנו:

ש. כסף משנה: הניח מנחה לשני בניו וכו'. פ"ק דזבחים (דף ה):

ת. כסף משנה שנים מתנדבים או נודרים וכו' אפילו פרידה אחת אבל המנחה אינה באה
בשופות. משנה וגמרא בס"פ המנחות (דף ק"ד):

א. כסף משנה: היורש ממיר. שם פ"ק (דף ב'). ומ"ש הניח בהמה לשני בניו ומת וכו'.
מימרא דר"י פ"ק דזבחים (דף ה):